

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr. Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr. Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 17 groszy za wyraz. Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 183. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 maja 1930 roku w sprawie zmiany godzin urzędowych w Urzędzie Celnym w Druji.

Poz. 184. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 maja 1930 r. o utworzeniu urzędu notariusza w Mińsku Mazowieckim w okręgu Sądu Okręgowego w Warszawie.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 maja 1930 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zmianach i uzupełnieniu „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych”. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 maja 1930 r., Nr. 36, poz. 303).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

183.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 16 maja 1930 roku

w sprawie zmiany godzin urzędowych w Urzędzie Celnym w Druji.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Urząd Celny w Druji — w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Wilnie — uskutecznia odprawy towarów i podróźnych w dni powszednie w czasie: od dnia pierwszego marca do pierwszego października od godziny 7 do 12 i od 14 do 17, od dnia pierwszego października do pierwszego marca od godziny 7 do 12 i od 13 do 16, zaś w niedziele i święta przez cały rok, od godziny 9 do 11 i od 14 do 15.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

184.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 maja 1930 r.

o utworzeniu urzędu notariusza w Mińsku Mazowieckim w okręgu Sądu Okręgowego w Warszawie.

Na podstawie art. 4 ustawy notarialnej z 1866 r. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Tworzy się drugi urząd notariusza przy wydziale hipotecznym Sądu Powiatowego w Mińsku Mazowieckim z siedzibą notariusza w Mińsku Mazowieckim.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1930 r.

Minister Sprawiedliwości:
(—) St. Car.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 10 maja 1930 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zmianach i uzupełnieniu „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych”.

Na mocy art. 4 punkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych, stanowiącego załącznik 1 do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 października 1928 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 89, poz. 783), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W § 9 p. 6 skreśla się słowo „dodatkowej”.

W § 11 w p. 2 zamiast słowa „ustaloną” zamieszcza się słowa „różnicy cen biletów ustalonych w taryfie”.

W § 12 w p. 3 dodaje się nowy ustęp c) o brzmieniu następującym:

„c) Podróżny, który zajmie miejsce w klasie wyższej danego pociągu lub w pociągu o taryfie wyższej, o ile uprzedził o tem konduktora (§ 11 p. 2)”.

W § 15 p. 4 lit. a) słowo: „pieski” zamienia się na „psy”, zaś w p. 4 lit. b) skreśla się słowo „zamówionym”.

Przepis § 17 w pp. 1 i 2 otrzymuje nowe następujące brzmienie:

„1. Podróżny może nadać do przewozu, jako bagaż, przedmioty, zawarte w kufrach, koszach podróźnych, walizach, trokach, pudłach i w innym podobnym opakowaniu.

2. Nadto podróżny może nadać do przewozu jako bagaż następujące przedmioty bez opakowania:

W tymże p. 2 ustęp lit. c) otrzymuje brzmienie następujące:

„c) próbki towarów”.

W p. 3 lit. a) tegoż paragrafu po słowie „spożywcze” dodaje się słowa „w odpowiednim opakowaniu”.

Ust. (4) p. 4 tegoż paragrafu otrzymuje następujące brzmienie:

„(4) Materiały wybuchowe samozapalne, cieczy palne, materiały trujące, żrące, budzące odrzę, cuchnące lub zakaźne”.

W paragrafie 18 p. 3 a) otrzymuje brzmienie następujące:

„a) za przedmioty wybuchowe, samozapalne, cieczy palne lub zakaźne, wyłączone od przewozu według p. 4 (4) § 17, po 20 zł od kilograma wagi przedmiotu wyłączonego od przewozu, najmniej jednak 30 zł”.

W tymże p. 3 lit. b) skreśla się słowa „za wszelkie inne przedmioty” i zastępuje się je słowami: „za inne materiały, wyłączone od przewozu w myśl p. 4 (4) § 17 (materiały trujące, żrące, budzące odrzę, cuchnące)”.

W tymże ust. b) w zdaniu drugim po słowach: „obowiązany jest” dodaje się słowa „w danym razie”.

W § 21 p. 8 liczbę „60” zamienia się na „62”, a w zdaniu drugim słowo „również” skreśla się.

W § 32 p. 4 w zdaniu pierwszym „§ 60” zmienia się na „§ 62”.

W § 51 p. 2 ust. (4) otrzymuje brzmienie następujące:

„(4) Materiały wybuchowe, samozapalne, cieczy palne, materiały trujące, żrące, budzące odrzę lub cuchnące”.

W p. 3 w zdaniu drugim „§ 60” zamienia się na „§ 62”.

W § 52 w p. 3 dodaje się zdanie o brzmieniu następującym:

„W razie wypełnienia listu ekspresowego przez pracowników kolejowych na żądanie nadawcy, kolej żelazna pobiera opłatę, przewidzianą w taryfie”.

W § 54 p. 1 uzupełnia się nowym zdaniem o brzmieniu następującym:

„Taką samą odpowiedzialność ponosi nadawca, jeżeli na jego żądanie pracownicy kolejowi wypełniają list ekspresowy”.

W § 54 ustęp ostatni otrzymuje kolejny numer „3”.

W tymże p. 3 ustępy lit. a) i b) otrzymują brzmienie następujące:

„a) od przedmiotów wybuchowych, samozapalnych, cieczy palnych lub zakaźnych, wyłączonych od przewozu według p. 2 (4) § 51, po 20 zł od kilograma wagi przedmiotu wyłączonego od przewozu, najmniej jednak 30 zł; b) od innych materiałów wyłączonych od przewozu w myśl p. 2 (4) § 51 (materiały trujące, żrące, budzące odrzę, cuchnące)”.

Wprowadza się nowe §§ 57 i 58 o brzmieniu następującym:

§ 57. Zaliczenia.

1. Nadawca może obciążyć przesyłkę ekspresową zaliczeniem do wysokości wartości przesyłki. Stacja nadawcza ma prawo w wypadkach wątpliwych żądać od nadawcy udowodnienia wartości przesyłki. Zaliczenie może być wyrażone tylko w walucie krajowej. W taryfach mogą być co do tego przewidziane wyjątki; taryfa może również określić najniższą kwotę zaliczenia.

2. Kwotę zaliczenia nadawca powinien wpisać słowami w liście ekspresowym, w rubryce do tego przeznaczonej.

3. Kolej żelazna obowiązana jest przekazać kwotę zaliczenia do wypłaty, gdy odnośną kwotę otrzymała od odbiorcy.

4. W razie wydania przesyłki odbiorcy bez pobrania zaliczenia, kolej żelazna powinna nadawcy wynagrodzić szkodę do wysokości kwoty zaliczenia. W tym wypadku kolej żelaznej służy prawo regresu do odbiorcy.

Za obciążenie przesyłki zaliczeniem kolej żelazna ma prawo pobrać przewidziane w taryfie opłaty (prowizję). Nie zwraca się opłat pobranych w wypadkach odwołania zaliczenia.

Prowizję należną kolei żelaznej od kwoty zaliczenia pobiera się zgóry od nadawcy. Kwotę na pokrycie opłaty pocztowej za przesłanie zaliczenia przekazem pocztowym pobiera się od odbiorcy przy wydaniu przesyłki.

§ 58. Zmiany w umowie o przewóz.

1. Tylko nadawca ma prawo wprowadzać zmiany w umowie o przewóz drogą zlecenia dodatkowego, w którym może żądać, aby przesyłkę:

a) oddano mu z powrotem na stacji nadawczej;

b) wstrzymano jej wydanie na stacji przeznaczenia;

c) wydano na stacji przeznaczenia innej osobie;

d) wydano przesyłkę bez pobrania zaliczenia.

2. Zlecenia dodatkowe innej treści są niedopuszczalne.

3. Zlecenie dodatkowe nie może stosować się tylko do części przesyłki, lecz musi rozciągać się na jej całość.

4. Zlecenie dodatkowe nadawca powinien złożyć stacji nadawczej w formie pisemnego oświadczenia na druku urzędu kolejowego i zaopatrzyć je swym podpisem.

Dając zlecenie dodatkowe, nadawca powinien wręczyć stacji nadawczej „poświadczenie nadania” i wpisać do niego treść tego zlecenia. Stacja nadawcza stwierdza przyjęcie zlecenia dodatkowego przez wyciśnięcie datownika na poświadczeniu nadania pod wpisaną treścią zlecenia, poczem zwraca poświadczenie nadania nadawcy.

5. Wszelkie zlecenia nadawcy co do zmiany umowy, złożone w formie innej, niż wyżej przepisanej, uważa się za niebyłe.

6. Kolej żelazna uwzględnia tylko te zlecenia nadawcy, które otrzymała za pośrednictwem stacji nadawczej.

Na żądanie nadawcy stacja nadawcza zawiadamia telegramem o dodatkowym zleceniu stację przeznaczenia.